

MOLITVENO BDJENJE

za papu Ivana Pavla II.

Molitveno bdjenje za papu Ivana Pavla II.

Zagrebačka prvostolnica, nedjelja 3. travnja 2005. u 20 sati

ULAZNA PJESMA:

"Lux aeterna" (ili neka druga primjerena pjesma)

ZNAMENOVANJE KRIŽEM I UVOD U MOLITVENO SLAVLJE:

Predsjedatelj, kardinal Josip Bozanić:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

O. Amen.

Draga braćo i sestre! Okupili smo se u zagrebačkoj prvostolnici, da bismo kao vjernici, ispunjeni kršćanskom nadom i zahvalnošću molili za blagopokojnoga papu Ivana Pavla II. Na mjestu gdje je dvaput molio zajedno s nama sada smo združeni u vjeri i ljubavi oko uskrsne svijeće, simbola Krista pobjednika nad smrću i oko Božje riječi koju želimo oslušivati i razmatrati, da bi u nama Duh Životvorac ostvarivao tu riječ u zajedništvu Crkve.

Ovo će naše molitveno slavlje biti prožeto tekstovima Svetoga pisma, živom riječju na koju ćemo odgovarati psalmima, a zatim razmatrati uz pomoć zapisa iz dokumenata i razmišljanja pape Ivana Pavla II. Dopustimo večeras da nam uz Božju riječ progovori i nekoliko njegovih misli. Ostat ćemo i u tišini, kako bi riječi u nama snažnije odjeknule i kako bismo ih lakše usvojili. Saberimo se; uronimo u otajstvo Božje prisutnosti zahvalna, ponizna i radosna srca, jer se vjernicima "život mijenja, a ne oduzima".

Vjerujemo u Božje milosrđe i u njegovu ljubav, a kad tu zbilju mi hrvatski vjernici promatramo u svjetlu života i poslanja Svetoga Oca Ivana Pavla II. imamo Bogu uistinu za što zahvaliti. Osjećamo se ponajprije dijelom cijele Crkve ali radosno oslušujemo i molitve ljudi raznih religijskih pripadnosti, jer i smrt pape Ivana Pavla Drugog govori snažnim glasom života.

MOLITVA:

Kardinal:

Pomolimo se. *(Kratka stanika u šutnji)*

Tebe, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože,
smjerno molimo za dušu sluge tvoga pape Ivana Pavla,
kojemu si zapovjedio da s ovoga svijeta dođe k tebi:
daruj mu mjesto osvježenja, svjetlosti i mira.

Neka bez protivština prekorači vrata smrti
i nastani se među blaženima i u svetoj svjetlosti,
što si je nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Neka mu duši ništa ne naudi,
a kad osvane onaj veliki dan uskrsnuća i nagrade,
ti ga, Gospodine, zajedno sa svetima i izabranima, uskrisi,
otпусти mu sve prijestupe i grijehe,
da uđe s tobom u besmrtni život i zadobije vječno kraljevstvo.
Po Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

ČITANJA

1. ČITANJE: *Izr 8,22-31*

Čitanje Knjige mudrih izreka

Gospodin me stvori kao počelo svoga djela,
kao najraniji od svojih čina, u pradoba;
oblikovana sam još od vječnosti,
odiskona, prije nastanka zemlje.
Rodih se kad još nije bilo pradubina,
dok nije bilo izvora obilnih voda.
Rodih se prije nego su utemeljene
gore, prije brežuljaka.
Kad još ne bijaše načinio zemlje,
ni poljana, ni početka zemaljskom prahu;
kad je stvarao nebesa, bila sam
nazočna, kad je povlačio krug na licu bezdana.
Kad je u visini utvrđivao oblake
i kad je odredio snagu izvoru pradubina;
kad je postavljao moru njegove granice
da mu se vode ne preliju preko obala,
kad je polagao temelje zemlji,
bila sam kraj njega, kao graditeljica,
bila u radosti, iz dana u dan,
igrajući pred njim sve vrijeme:
igrala sam po tlu njegove zemlje,
i moja su radost djeca čovjekova.
Riječ je Gospodnja.

O. Bogu hvala.

Psalam: *Ps 63,1-9*

Ant. Tebe žeda duša moja, Gospodine, Bože moj! (*PGPN 107*)

1. O Bože, ti si Bog moj:
gorljivo tebe tražim;

tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje,
kao zemlja suha, žedna, bezvodna. **Ant.**

2. U Svetištu sam tebe motrio
gledajuć' ti moć i slavu.
Ljubav je tvoja bolja od života,
moje će te usne slaviti'. **Ant.**

3. Tako ću te slaviti' za života,
u tvoje ću ime ruke dizati.
Duša će mi biti kao sala i mrsa sita,
hvaliti ću te kliktavim ustima. **Ant.**

4. Ti postade meni pomoć,
kličem u sjeni krila tvojih.
Duša se moja k tebi privija,
desnica me tvoja drži. **Ant.**

TEKST PAPE IVANA PAVLA II.

Iz "Rimskoga triptiha" pape Ivana Pavla Drugoga

U njemu živimo mičemo se i jesmo.

Tko je On?

Kao da je neizrecivo prostranstvo koje sve ogrće.

On je Stvoritelj:

obuhvaća sve

zovući u postojanje iz ništavila

ne samo na početku, nego uvijek.

Sve traje neprestano nastajući.

U početku bijaše Riječ i sve je po Njoj postalo.

Tajna početka rađa se istodobno s Riječju,
izranja iz Riječi.

Riječ – vječno viđenje i vječno objavljivanje.

On koji je stvarao vidje – vidje „da bi dobro“,
vidje viđenjem različitim od našega.

On – prvi Vidjelac –

vidio je, pronalazio u svemu trag svoga Bitka, svoje punine.

Vidio je.

Sve je ogoljeno i otkriveno pred očima njegovim,

otkriveno i prozirno,
istinito dobro i lijepo.
Vidio je viđenjem drukčijim nego je naše.
Vječno viđenje i vječno objavljivanje.
U početku bijaše Riječ i sve je po Njoj postalo,
sve, u čemu živimo, mičemo se i jesmo –
Riječ, predivna Riječ – predvječna Riječ,
kao prag nevidljivi svega što je postalo,
što postoji i što će postojati.

Kratka stanka u tišini (oko dvije minute)

MOLITVA:

Kardinal:

Pomolimo se. *(Kratka stanka u šutnji)*

Oče, Počelo i Stvoritelju svega što postoji,
u tebi živimo, mičemo se i jesmo.

Po promislu svoje mudrosti
i po tvome Sinu, Riječi predvječnoj,
Riječi utjelovljenoj pozvao si nas u život
učinio nas dionicima svoga božanstva.

Po toj Riječi budi milostiv sluzi svome papi Ivanu Pavlu.

Prodahni i danas svoje vjernike snagom Duha životvornog,
Duha koji je na početku lebdio nad vodama i u sve udahnuo život.

Prodahni nas istim Duhom
da umijemo tvojim viđenjem gledati darovani život,
i prosvijetli nam oči vjere da i kroz tamu smrti
uzmognemo vidjeti svjetlo koje vječno traje
i koje si pripremio onima koji te ljube,
po Riječi Predvječnoj, Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

2. ČITANJE: *Br 6,22-27*

Čitanje Knjige Brojeva

Gospodin reče Mojsiju: "Reci Aronu i njegovim sinovima:

'Ovako blagoslivljajte Izraelce govoreći im:

Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva!

Neka te Gospodin licem svojim obasja,
milostiv ti bude!

Neka pogled svoj Gospodin svrati na te
i mir ti donese!"

Tako neka stavljaju moje ime nad sinove Izraelove,
i ja ću ih blagoslivljati."

Riječ je Gospodnja.

O. Bogu hvala.

Psalam: Ps 34 (PGPN 129)

Ant. Blagoslivljat ću Gospoda u svako doba.

1. Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba,
njegova će mi hvala biti svagda na ustima!
Nek' se Gospodinom duša moja hvali:
nek' čuju ponizni i nek' se raduju! **Ant.**
2. Veličajte sa mnom Gospodina,
uzvisujmo ime njegovo zajedno!
Tražio sam Gospodina, i on me usliša,
izbavi me od straha svakoga. **Ant.**
3. U njega gledajte i razveselite se,
da se ne postide lica vaša.
Eto, jadnik vapi, a Gospodin ga čuje,
izbavlja ga iz svih tjeskoba. **Ant.**
4. Anđeo Gospodnji tabor podiže
oko njegovih štovalaca da ih spasi.
Kušajte i vidite kako dobar je Gospodin:
blago čovjeku koji se njemu utječe! **Ant.**

TEKST PAPE IVANA PAVLA II.

Iz Kateheze pape Ivana Pavla Drugoga o čovječanstvu u hodu prema Ocu

Razmišljanje o hodu čovječanstva prema Ocu navodi nas na razmatranje o eshatološkome pogledu u budućnost, ili o konačnome cilju ljudske povijesti. Osobito u naše dane sve napreduje nevjerojatnom brzinom, bilo zbog znanstvenih i tehničkih izuma bilo zbog utjecaja društvenih obavijesnih sredstava. Samo se od sebe nameće pitanje: Koje je odredište i konačna svrha čovječanstva?

Na to pitanje daje osebujan odgovor riječ Božja koja nam predstavlja spasenjski naum koji Otac ostvaruje u povijesti po Kristu i djelovanju Duha.

Od staroga se zavjeta pogled proširuje i obećana je nova zemlja. Konačni je cilj novi Jeruzalem, gdje će prestati svaka bol. Knjiga Otkrivenja preuzima to viđenje: »Vidjeh novo nebo i novi zemlju, jer prvo nebo i prva zemlja uminu« (*Otk* 21,1). Prijelaz na to novo stvaranje zahtijeva obvezu svetosti, koju će Novi zavjet zaodjenuti bezuvjetnom korjenitošću: »Kad sve tako ima propasti, kako li treba da se ističete u svetu življenju i pobožnosti, iščekujući i pospješujući dolazak Dana Božjega. Ta, po obećanju njegovu, iščekujemo nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravda.«

Stoga moramo biti uvjereni da je »naša domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista«. Hodočasnici i u traženju konačnoga prebivališta moramo težiti u vjeri za boljom domovinom, onom nebeskom.

Kratka stanka u tišini (oko dvije minute)

MOLITVA:

Kardinal:

Pomolimo se. (*Kratka stanka u šutnji*)

Oče, koji u slavi vječnoj prebivaš,
poslao si nam svoga Sina
i po njemu nam darovao vječno otkupljenje.

On je prošao ovom zemljom čineći dobro
i pošao pred nama pripremiti nam mjesto
u tvome domu.

Smjerno te sada molimo:

Ljubljenoga slugu svoga papu Ivana Pavla
primi milostivo u svoj očinski dom,
u dom svoje slave kamo nas je on, po tvom izabranju,
sigurnim korakom vodio i mudrošću evanđelja upućivao.

A Crkvi, koja ti zahvaljuje na daru vjernoga pastira,
osnaži korak na putu prema nebeskoj domovini
da uzmogne svojim životom trajno veličati i blagoslivljati tvoje
ime,
po Kristu, Gospodinu našem.

O. Amen.

3. ČITANJE: *Rim 5,1-5.8-11*

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo! Opravdani vjerom, u miru smo s Bogom
po Gospodinu našem Isusu Kristu.

Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost
u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje.

I ne samo to!

Mi se dičimo i u nevoljama
jer znamo: nevolja rađa postojanošću,
postojanost prokušanošću,
prokušanost nadom.

Nada pak ne postiđuje.

Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim
po Duhu Svetom koji nam je dan!

A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako:
dok još bijasmo grješnici, Krist za nas umrije.

Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani krvlju njegovom,
spasiti po njemu od srdžbe?

Doista, ako se s Bogom pomirismo
po smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji,
mного ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim.

I ne samo to! Dičimo se u Bogu
po Gospodinu našem Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje.
Riječ je Gospodnja.

O. Bogu hvala.

Psalam: Ps 103,1-4.8.10-12 (PGPN 118)

Ant. Milosrdan je i milostiv Gospodin.

1. Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina
i sve što je u meni, sveto ime njegovo!
Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja,
i ne zaboravi dobročinstva njegova. **Ant.**
2. On ti otpušta sve grijehе tvoje,
on iscjeljuje sve slabosti tvoje;
on ti od propasti izbavlja život,
kruni te dobrotom i nježnošću. **Ant.**
3. Milosrdan je i milostiv Gospodin,
spor na srdžbu i vrlo dobrostiv.
Ne postupa s nama po grijesima našim
niti nam plaća po našim krivnjama. **Ant.**
4. Jer kako je nebo visoko nad zemljom,
dobrota je njegova s onima koji ga se boje.
Kako je istok daleko od zapada,
tako udaljuje od nas bezakonja naša. **Ant.**

TEKST PAPE IVANA PAVLA II.

Iz Enciklike "Bogat milosrđem" pape Ivana Pavla Drugoga

Bog, bogat milosrđem, isti je Onaj koga nam je Isus Krist objavio kao Oca.

Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi,
oživi nas zajedno s Kristom.

Na putu vječnoga čovjekovog odabranja u dostojanstvo Božjega posinka
izdiže se u povijesti križ Krista, Jedinorođenca,
koji je – kao svjetlo od svjetla, pravi Bog od pravoga Boga –
došao dati konačno svjedočanstvo čudesnoga Božjeg savezništva s ljudskim rodom,
Božjega saveza s čovjekom – svakim čovjekom.

Taj savez, drevan kao što je drevan čovjek
– dopire, naime, do samoga otajstva stvaranja –
često je obnavljan s izabranim narodom,
ujedno je novi i konačni savez:

uspostavljen jednoć na Kalvariji
nije više ograničen samo na jedan narod, na Izrael,
već je otvoren svima i svakome pojedincu.
Što nam dakle, govori, Kristov križ,
koji je takoreći posljednja riječ njegove poruke i njegova mesijanskoga poslanja?
Istina, on još nije posljednja riječ Boga Saveza:
ona će biti izrečena tek u svanuće,
kad najprije žene a onda apostoli, došavši grobu raspetoga Krista,
nađu ga prazna i po prvi put čuju poruku: »Uskrsnuo je«.
Oni će od tada to ponavljati drugima i bit će svjedoci uskrsloga Krista.
Ipak, u proslavi Sina Božjega i dalje će biti prisutan križ
koji govori i nikad neće prestati govoriti o Bogu-Ocu,
koji je uvijek vjeran svojoj vječnoj ljubavi prema čovjeku,
jer je »tako ljubio svijet« – dakle i čovjeka u svijetu –
»te je dao svoga Sina Jedinorođenca,
da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni«.
Vjerovati u propetoga Sina znači »vidjeti Oca«,
znači vjerovati da je ljubav prisutna u svijetu
i da je ta ljubav moćnija od svakoga zla
u koje je upleten čovjek, ljudski rod i svijet.
Vjerovati u takvu ljubav znači *vjerovati u milosrđe*.
Ono je, zaista, prijeko potrebna sastojnica ljubavi;
ono je njezino drugo ime,
a istovremeno ono je osobit način objave i ozbiljenja ljubavi
u njezinom suprotstavljanju zbilji zla što je u svijetu.
U eshatološkom ispunjenju milosrđa će se očitovati kao ljubav,
dok se u vremenitosti, u ljudskoj povijesti
– koja je ujedno povijest grijeha i smrti –
ljubav mora objavljivati nadasve kao milosrđe
i kao takva mora se ozbiljavati.
Krist je onaj što stoji na vratima i kuca na srce svakoga čovjeka,
ne nanoseći nasilja njegovoj slobodi
već tražeći da iz nje izmami ljubav.
Zar može u tom mesijanskom Kristovu djelu

i u objavi milosrđa po križu
biti na bolji način poštivano i više uzdignuto čovjekovo dostojanstvo,
imamo li u vidu da je čovjek istovremeno
obasut milosrđem i u nekom smislu »djelitelj milosrđa«?
Ne pokazuje li, konačno, sam Krist takav stav prema čovjeku kad kaže:
»Što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste.«

Kratka stanka u tišini (oko dvije minute)

MOLITVA:

Kardinal:

Pomolimo se. *(Kratka stanka u šutnji)*

Bože, izvore i Oče milosrđa,
ti si čovjeka stvorio na svoju sliku
i puninu mu ljubavi iskazao poslavši svoga Sina Jedinorođenca
da bude Spasiteljem i Otkupiteljem cijeloga ljudskoga roda.
Budi milosrdan i danas svojoj Crkvi koja te s pouzdanjem moli:
puninom svoje ljubavi obaspi našega pastira
papu Ivana Pavla Drugoga koji dolazi pred tvoje lice:
nagradi puninom svoje ljubavi
njegovu osvajujuću ljubav i blizinu sa svakim čovjekom.
Budi milosrdan i nama, koji smo slušali njegovu blagu
i očinsku riječ,
potakni nas da umijemo spoznati otajstvo Kristova križa
kao vrelo tvoje bezgranične ljubavi
kojom nas i danas ljubiš i šalješ da joj budemo svjedoci
do na kraj svijeta i do konca vremena,
po Kristu, Gospodinu našem.
O. Amen.

4. ČITANJE: Rim 8,15-25

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Braćo! Ne primiste duh robovanja da se opet bojite,
nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: "Abba! Oče!"

Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja;

ako pak djeca, onda i baštinici,

baštinici Božji, a subaštinici Kristovi,

kada doista s njime zajedno trpimo,

da se zajedno s njime i proslavimo.

Smatram, uistinu:

sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi

koja se ima očitovati u nama.

Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje

ovo objavljenje sinova Božjih:

stvorenje je uistinu podvrgnuto ispraznosti

- ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu

- ali u nadi.

Jer i stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti

da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje.

Jer znamo: sve stvorenje zajedno

uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada.

Ali ne samo ono!

I mi koji imamo prvine Duha,

i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo,

otkupljenje svoga tijela.

Ta u nadi smo spašeni!

Nada pak koja se vidi nije nada.

Jer što tko gleda, kako da se tomu i nada?

Nadamo li se pak onomu čega ne gledamo,

postojano to iščekujemo.

Riječ je Gospodnja.

O. Bogu hvala.

Psalam: Ps 16,1-2.7-11 (PGPN 89)

Ant. Ti si, Gospodine, baština moja.

1. Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.

Gospodinu rekoh: "Ti si moj gospodar,

Gospodin mi je baština i čaša:
Ti u ruci držiš moju sudbinu. **Ant.**

2. Blagoslivljaj Gospodina koji me svjetuje
te me i noću srce opominje.
Gospodin mi je svagda pred očima;
jer mi je zdesna, neću posrnuti. **Ant.**

[Stog' mi se raduje srce i kliče duša,
i tijelo mi spokojno počiva.
Jer mi nećeš ostavit' dušu u Podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda. **Ant.]**

3. Pokazat ćeš mi stazu u život,
puninu radosti pred licem svojim,
sebi zdesna blaženstvo vječno. **Ant.**

TEKSTOVI PAPE IVANA PAVLA II.

Iz Enciklike "Otkupitelj čovjeka" i Pisma pape Ivana Pavla Drugoga starijim osobama

Nisu li za nas ljude ovoga stoljeća doista uvjerljive riječi što ih je Apostol naroda izrekao potresnom rječitošću o „svim stvorenjima koja zajedno uzdišu i sva se skupa nalaze u porođajnim bolima sve do sada“ te „nestrpljivo očekuju objavljivanje sinova Božjih“, o stvorenju koje je „podvrgnuto raspadljivosti“? Zar silni ovaj dosad neviđeni napredak, koji se osobito tijekom zadnjega stoljeća ostvario na području čovjekova vladanja nad svijetom – također u dosad nedosegnutom stupnju, ne otkriva tu mnogoliku podvrgnutost raspadljivosti.

Svijet novoga vremena, svijet svemirskih letova, svijet znanstvenih i tehničkih nikad prije postignutih uspjeha, nije li taj svijet u isto vrijeme svijet koji „uzdiše i trpi“, koji „nestrpljivo očekuje objavu sinova Božjih“?

Krist Otkupitelj svijeta, na jedinstven je i neponovljiv način prodro u misterij čovjeka, ušao mu u srce. Doista, misterij čovjeka rasvjetljuje se jedino u misteriju utjelovljene Riječi.

Prema Kristu Otkupitelju čovjeka, prema Kristu Otkupitelju svijeta, upravljamo svoj pogled,
jer samo je u njemu, Božjem Sinu spasenje.

Ponavljamo sa svetim Petrom:

»Gospodine, kome ćemo ići? Ti imaš riječi života vječnoga.«

Zagonetka ljudskoga života dosiže svoj vrhunac pred licem smrti. Ne muči čovjeka

samo bol i sve veći rasap tijela nego ga također, još više, muči strah od ugasnuća. Stoga smrt nagoni čovjeka na temeljna pitanja o smislu života: Što se nalazi iza mračnoga zida smrti?

Prešavši prag smrti Isus je objavio da na drugoj strani uistinu postoji život, a to je vječnost. U njemu se čovjekova nada ukazuje ispunjena vječnošću. Mi tugujemo zbog neizbježne smrti ali nas tješi obećanje buduće besmrtnosti. Nakon tih riječi, što ih liturgija pruža vjernicima kao utjehu u trenutku kad se zauvijek rastaju od voljene osobe, navješćuje se nada: »Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja a ne oduzima; i pošto se raspadne dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima.« U Kristu se smrt – ta dramatična i potresna zbiljnost – otkupljuje i preobražava sve dok se ne očituje kao »sestra« koja nas vodi u očevo naručje.

Uistinu, život nije krajnja vrijednost.

Prema kršćanskom viđenju gašenje postojanja očituje se kao »prijelaz«, kao most podignut iz života u život, između krhke i neizvjesne radosti ove zemlje i pune i potpune radosti što je Gospodin namjenjuje svojim vjernim službenicima: »Uđi u radost Gospodara svoga.«

Kratka stanka u tišini (oko dvije minute)

MOLITVA:

Kardinal:

Pomolimo se. *(Kratka stanka u šutnji)*
Gospodine Isuse Kriste,
Objavitelju Ljubavi vječne i Otkupitelju čovjeka,
ti si po promislu Očeve ljubavi sišao među ljude,
iskusio njihovu bol i tjeskobu, njihovu muku i smrt,
da bi nas sve poveo preko praga smrti
i otvorio nam vrata vječnosti pripravljene od postanka svijeta.
Otvori vrata raja vjernom sluzi svome Ivanu Pavlu.
Njegova trpljenja i brige za Crkvu koju si mu povjerio,
njegove tjeskobe za budućnost svijeta i čovjeka,
udioništvo su mucu koju si podnio za spasenje svijeta.
Nagradi ga plodom svoga uskrsnuća,
zaodjeni ga haljinom besmrtnosti
da u Kraljevstvu Očevu navijek gleda slavu lica tvoga,
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
O. Amen.

5. ČITANJE: *IKor 1,4-9*

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Korinćanima

Braćo!

Zahvaljujem Bogu svojem svagda za vas

zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu:

u njemu se obogatiste u svemu

– i u svakoj riječi i svakom spoznanju.

Kako li se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama

te ne oskudijevate ni na jednom daru

čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista!

On će vas učiniti i postojanima do kraja,

besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa Krista.

Vjeran je Bog koji vas pozva

u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega.

Riječ je Gospodnja.

O. Bogu hvala.

Psalam: *Ps 89, 1-5.16-19.27.29 (PGPN 348)*

Ant. O ljubavi tvojoj, Gospodine, pjevat ću dovijeka!

1. O ljubavi Jahvinoj pjevat ću dovijeka,
kroza sva koljena vjernost ću tvoju naviještati.
Ti reče: "Zavijeke je sazdana ljubav moja!"
U nebu utemelji vjernost svoju. **Ant.**
2. "Savez sklopih s izabranikom svojim,
zakleh se Davidu, sluzi svome:
tvoje potomstvo održat ću dovijeka,
za sva koljena sazdat ću prijestolje tvoje." **Ant.**
3. Blago narodu vičnu svetom klicanju,
on hodi u sjaju lica tvojega, Jahve,
u tvom se imenu raduje svagda
i tvojom se pravdom ponosi. **Ant.**
4. Jer ti si ures moći njegove,
po tvojoj milosti raste snaga naša.

Jer Gospodin je štit naš,
Svetac Izraelov kralj je naš. **Ant.**

5. On će me zvati: 'Oče moj!
Bože moj i hridi spasa mojega.'
Njemu ću sačuvati do vijeka naklonost svoju
i Savez svoj vjeran. **Ant.**

TEKSTOVI PAPE IVANA PAVLA II.

Iz autobiografije pape Ivana Pavla Drugoga

"Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah vratiti." (...) podsjeća na istinu o prolaznosti zemaljskog života: sve prolazi i osuđeno je na odumiranje. Hodočastimo ovim svijetom i putnici smo koji ne mogu zaboraviti svoje istinsko i posljednje predodređenje: nebo. Jer ako i jesmo prah i u prah se trebamo pretvoriti, ipak ne prestaje sve. Čovjek, stvoren na sliku i priliku Božju, predodređen je za život vječni. Isus, umirući na križu, otvorio je svakomu čovjeku pristup u nj.

Ljudski je život *pasha*, prelazak. Nije to život potpuno zatvoren između dana rođenja i dana smrti. Otvoren je konačnom ispunjenju u Bogu. Svatko od nas bolno proživljava zatvaranje života, granicu smrti. Svatko od nas nekako je svjestan toga da se čovjek ne nalazi u tim granicama bez ostatka, da ne može umrijeti bez ostatka.

Krist (...) je izvršio temeljni preokret u shvaćanju života. Pokazao je da je život prelazak, ne samo preko granice smrti, nego i u novi život. Bez vjere u Boga smrt je lišena bilo kakve utjehe. Jer se sukladno Njegovoj volji smisao smrti temelji na tome da bismo makar u tom važnom trenutku svog života posve povjerovali u Njegovu ljubav, bez bilo kakvih drugih jamstava osim jednog – Njegove ljubavi. Kako bismo mu inače mogli izraziti svoju nepokolebljivu vjeru, nadu i ljubav!

Sama smrt je utjeha! (...) I tako naviru na usta uvijek aktualne riječi sv. Augustina: "Stvorio si nas za sebe i nemirno je srce naše dok se u Tebi ne smiri." (*Ispovijesti*, I, 1,1)

Eto, u toj tišini skriven ja – list,
oslobođen vjetra,
više se ne brinem ni o jednom prolazećem danu,
jer znam da će svi proći.

(*Pjesma o skrivenom Bogu*)

Kratka stanka u tišini (oko dvije minute)

MOLITVA:

Kardinal:

Pomolimo se. *(Kratka stanka u šutnji)*

Bože, kod tebe svaki smrtni stvor živi,
za te naše tijelo smrću ne propada,
već se na bolje mijenja!

Smjerno te molimo: dušu sluge svoga pape Ivana Pavla
primi u krilo svojega prijatelja, praoca Abrahama,
da uskrsne u posljednji dan velikoga suda;
a ako je iz ovih smrtnih strana
sa sobom ponio štogod tebi protivno,
to mu svojom dobrotom operi i oprosti.
Po Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

Pjesma prije evanđelja: (Iv 6,39)

Aleluja! Aleluja! Aleluja! "Ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan." Aleluja!
Aleluja! Aleluja!

EVANĐELJE: Iv 4-22.24-26

Đakon: Gospodin s vama.

Narod: I s duhom tvojim

Đakon: Čitanje svetoga ✠ Evanđelja po Ivanu.

Narod: Slava tebi, Gospodine!

U ono vrijeme reče Isus:

"Oče,

ja tebe proslavih na zemlji

dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti.

A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe

onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo.

Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta.

Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali.

Sad upознаše da je od tebe sve što si mi dao

jer riječi koje si mi dao njima predadoh

i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao

te povjerovali da si me ti poslao.

Ja za njih molim; ne molim za svijet,

nego za one koje si mi dao jer su tvoji.

I sve moje tvoje je, i tvoje moje,

i ja se proslavih u njima.

Ja više nisam u svijetu,

no oni su u svijetu, a ja idem k tebi.

Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao:

da budu jedno kao i mi.

Dok sam ja bio s njima,
ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao;
i štitio ih, te nijedan od njih ne propade
osim sina propasti, da se Pismo ispuni.
A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu
da imaju puninu moje radosti u sebi.
Ja sam im predao tvoju riječ,
a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta
kao što ni ja nisam od svijeta.
Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta,
nego da ih očuvaš od Zloga.
Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.
Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina.
Kao što ti mene posla u svijet
tako i ja poslah njih u svijet.
I za njih posvećujem samog sebe
da i oni budu posvećeni u istini.
Ne molim samo za ove
nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene:
da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi,
neka i oni u nama budu
da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.
I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima:
da budu jedno kao što smo mi jedno.
Oče, hoću da i oni koje si mi dao
budu gdje sam ja,
da i oni budu sa mnom:
da gledaju moju slavu,
slavu koju si mi dao

jer si me ljubio
prije postanka svijeta.
Oče pravedni,
svijet te nije upoznao,
ja te upoznah;
a i ovi upoznaše
da si me ti poslao.
I njima sam očitovao tvoje ime,
i još ću očitovati,
da ljubav kojom si ti mene ljubio
bude u njima –
i ja u njima."
Riječ je Gospodnja.
O. Slava tebi, Kriste!

Pjesma nakon evanđelja: (Iv 6,40)

Aleluja! Aleluja! Aleluja! "To je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan." Aleluja!
Aleluja! Aleluja!

SVEOPĆA MOLITVA

Kardinal:

Predraga braćo i sestre,
Bogu Ocu, koji je po predanju svoga Sina
do kraja uzljubio čovjeka,
uputimo svoje molitve
za brata našega, papu Ivana Pavla
i za Crkvu kojoj je kao pastir vjerno služio.
Zazovimo ga riječima:
Obdari nas, Gospodine, životom vječnim.

1) Oče svetosti i vjernosti, svojoj Crkvi: biskupima, prezbiterima, đakonima, redovnicima i redovnicama, te svakomu vjerniku koji svojim životom nesebično izgrađuje Kristovo tijelo, jedinstvo svih kršćana i zajedništvo među ljudima, daruj puninu života i radost obećanu tvojim vjernim slugama, molimo te.

O. Obdari nas, Gospodine, životom vječnim.

2) Dobri Oče, slavo poniznih i nagrado pravednih, danas si nas okupio na ovaj susret s tobom u tuzi, ali i u nadi da naš brat, papa Ivan Pavao, živi s tobom u vječnosti. Daj da on koji je služio Dobromu Pastiru, bude dionik na gozbi tvoje ljubavi u nebu, molimo te.

O. Obdari nas, Gospodine, životom vječnim.

3) Bože dobrote i neizmjerne milosti, daj da ljubav kojom si nas ljubio prožima naša srca i da njome rastemo u zajedništvu, slozi, poštovanju i čovjekoljublju. Daj da u našoj sredini osjetimo da ne robujemo grijehu, već da hodimo u novosti života, molimo te.

O. Obdari nas, Gospodine, životom vječnim.

4) Bože živih, a ne mrtvih, po svojoj riječi hraniš našu vjeru i oživljuješ čežnju za nebeskom domovinom. Obdari utjehom sve ljude u našoj zemaljskoj domovini koji tuguju i trpe, da ohrabreni i nepodijeljena srca idu ususret Gospodinu, molimo te.

O. Obdari nas, Gospodine, životom vječnim.

5) Bože beskrajne blagosti, smiluj se svim našim pokojnima; budi nagrada svima koji su svoje živote dali za život drugih; primi poginule u ratnim sukobima, osobito u Domovinskomu ratu, te i nama otvori srce za kršćanski smisao življenja i smrti, kako bismo radosna srca dočekali susret s Tobom, molimo te.

O. Obdari nas, Gospodine, životom vječnim.

MOLITVA GOSPODNJA

Kardinal:

Sve ostale naše molitve koje smo donijeli na ovo slavlje sažmimo u Molitvu Gospodnju, upućenu nebeskomu Ocu, prepunom milosrđa i ljubavi:

"Oče naš..."

ZAKLJUČNA MOLITVA

Kardinal:

Pomolimo se. *(Kratka stanka u šutnji)*

Bože, besmrtni pastiru duša, pogledaj ovaj narod

što ti upravlja svoje molitve:

tvoj sluga, papa naš Ivan Pavao u ljubavi je predsjedao tvojoj Crkvi.

Daj da zajedno s povjerenim stadom milostivo postigne nagradu koju si obećao svojim vjernim nadstojnicima.

Po Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

Zatim Kardinal na uskrsoj svijeći pali za to posebno pripravljenu svijeću i nosi ju kroz katedralu prema kipu Blažene djevice Marije na trgu ispred katedrale. Tamo ju stavlja pred sliku pape Ivana Pavla II. Za to se vrijeme pjeva prikladna pjesma. Kad Kardinal dođe do mjesta gdje će položiti svijeću započinje pjevanje molitve "Kraljice neba"

Kardinal zaključuje tu pjevanu molitvu:

Veseli se i raduj, Djevice Marijo, Aleluja!

O. Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu, Aleluja!

Pomolimo se. *(Kratka stanka u tišini)*

Bože, koji si se udostojao razveseliti svijet
uskrsnućem svoga Sina,

Gospodina našega Isusa Krista,

daj, molimo te, da po njegovoj Majci, Djevici Mariji,
postignemo radosti vječnoga života.

Po istom Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

BLAGOSLOV

Kardinal:

Gospodin s vama.

O. I s duhom tvojim.

Kardinal:

Bog vas je otkupio smrću svoga Jedinca

te postadoste djeca Božja:

nek vas obraduje svojim blagoslovom. O. Amen.

Kardinal:

Krist vam je dao puninu prave slobode;

nek vas učini dionicima vječne baštine. O. Amen.

Kardinal:

Po njemu ste u njemu vjerom uskrsnuli.

Živimo svetim životom

da ga jednom sretnete u vječnoj domovini. *O.* Amen.

Kardinal:

I blagoslov Boga svemogućega

Oca i Sina ✠ i Duha Svetoga

sašao na vas i ostao vazda. *O.* Amen.

Na kraju svi vjernici pjevaju prikladnu pjesmu, ostajući u osobnoj molitvi ili se upućujući svojim domovima.

Braćo i sestre, sada će kardinal Bozanić na uskrsoj svijeći upaliti svijeću koju će u procesiji s ovdje prisutnim biskupima i prezbiterima iznijeti iz katedrale na mjesto gdje ste vi, ispred kipa Blažene Djevice Marije, pred slikom pape Ivana Pavla II. već upalili svoje svijeće.

To svjetlo uz naše pjevanje pjesme *Gospodin slavno uskrsnu* postaje simbolom naše vjere u kojemu živimo zbilju da tama smrti nema moć nad uskrsnulim Kristom. To je vidljivi znak naše vjere, povezanosti i molitve za našega brata, papu Ivana Pavla. Tamo ćemo zajedno izmoliti molitvu *Kraljice neba* i zazvati Božji blagoslov.

Stoga vas molim da napravite prolaz po sredini katedrale do izlaza te zatim ostanete na svojim mjestima, kako bismo sačuvali molitveno ozračje i nosili u sebi sabranost koja će neke i dalje zadržati u molitvi, a druge uputiti u domove s upaljenom iskrom uskrsnuća u očima i srcu.